

Sygn. akt IV KO 59/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie zażalenia J. M.
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 27 września 2021
r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sygn. akt (...) Ds.(...)
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 czerwca 2022 r.
wniosku Sądu Rejonowego w B.
z dnia 30 marca 2022 r., sygn. akt VII Kp (...)
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w D..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wystąpił z inicjatywą przekazania zażalenia J. M. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że jest to uzasadnione dobrem wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. Realizować się ono powinno poprzez kształtowanie przekonania społecznego o bezstronności działania organów wymiaru sprawiedliwości, co nie jest możliwe w wypadku orzekania w przedmiocie środka odwoławczego przez Sąd miejscowo właściwy. Sprawa dotyczy między innymi przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w B. i w L. w ten sposób, że procedowano w sprawie o sygn. akt I C (...), mimo nieprawomocności postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia

8 marca 2019 r., czym działano na szkodę interesu prywatnego skarżącego, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., co stanowi okoliczność uzasadniającą rozpoznanie środka odwoławczego przez inny równorzędny sąd i uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Okoliczności zaprezentowane przez Sąd Rejonowy w B. uzasadniały zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Wystąpiła tu bowiem podstawa do uznania, że w przypadku pozostawienia zażalenia do rozpoznania sądowi właściwemu miejscowo dobro wymiaru sprawiedliwości mogłoby być zagrożone. Postrzegać je w tym wypadku należy jako potrzebę zagwarantowania właściwego społecznego odbioru działalności orzeczniczej sądu poprzez wykluczenie ewentualnych spekulacji, że względami mającymi wpływ na treść orzeczenia zapadłego w następstwie dokonania kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia pozostają kryteria pozamerytoryczne. W sprawie, w której zarzuty dotyczą między innymi sędziów sądu występującego, realizacja tego warunku byłaby z pewnością utrudniona. Tego rodzaju niezręcznych sytuacji (mogących implikować, choćby nawet nieuzasadniony negatywny społeczny wydzźwięk) należy unikać poprzez dopuszczalną w ekstraordynaryjnym trybie zmianę właściwości miejscowej sądu (por. np. postanowienia SN: z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. V KO 3/13, LEX nr 1284787, z dnia 20 października 2016 r., V KO 70/16, LEX nr 2135822 z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. III KO 83/16, LEX nr 2147282, z dnia 12 grudnia 2018 r., V KO 81/18, LEX nr 2592822, z dnia 17 stycznia 2019, V KO 90/18, LEX nr 2609133, z dnia 5 lutego 2019, V KO 5/19, LEX nr 2616190).

Mając na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności, celowe stało się przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w D..